

3-----

საქმე №2-265-19

გ ა დ ა წ ყ ვ ე ტ ი ლ ე ბ ა

საქართველოს სახელით

შესავალი ნაწილი:

26 სექტემბერი, 2019 წელი
გარდაბანი

ქ.

**რუსთავის საქალაქო სასამართლოს მაგისტრატი მოსამართლე
გარდაბნის მუნიციპალიტეტში - ირინე ტყეშელაშვილი
სხდომის მდივანი - გიორგი ნოზაძე**

მოსარჩელე - ნ--- ხ---

წარმომადგენელი - დ--- მ-----

მოპასუხე - ს----- გ-----ა

დავის საგანი - უკანონო მფლობელობიდან ნივთის გამოთხოვა

აღწერილობითი ნაწილი:

1. სასარჩელო მოთხოვნა:

1.1. გამოთხოვილ იქნეს მოპასუხე - ს----- გ-----ას უკანონო მფლობელობიდან უძრავი ქონება (მდებარე: გარდაბნის რაიონი, სოფელი კ-----, ს/კ 8-----, მიწის ნაკვეთის ფართი 545 მ², შენობა-ნაგებობების ჩამონათვალი: №1, №2, №3, №4, №5) და გადაეცეს იგი გამოთავისუფლებულ მდგომარეობაში მოსარჩელეს.

ამავე სარჩელით, მოსარჩელემ იშუამდგომლა სასამართლოს მიერ მიღებული გადაწყვეტილების დაუყონებლივ აღსასრულებლად მიქცევა.

სარჩელის მიხედვით, აღსრულების ეროვნული ბიუროს მიერ გამართულ იძულებით აუქციონზე, მოსარჩელე - ნ--- ხ---მ შეიძინა მოპასუხე - ს----- გ-----ას საკუთრებაში არსებული უძრავი ქონება, კერძოდ მიწის ნაკვეთი მასზე განთავსებული საცხოვრებელი სახლით და დამხმარე ნაგებობებით, მდებარე გარდაბნის რაიონი, სოფელი კ-----, საკადასტრო კოდი

8-----, მიწის ნაკვეთი: 545 მ², შენობა-ნაგებობების ჩამონათვალი: №1, №2, №3, №4, №5. საკუთრების უფლების შესახებ განკარგულება აღსრულების ეროვნული ბიუროს მიერ გაიცა 29.05.2018 წელს, განკარგულების №A-----, რომელიც დაარეგისტრირა მოსარჩელემ საჯარო რეესტრის ეროვნულ სააგენტოში და 11.06.2018 წლიდან ის წარმოადგენს აღნიშნული ქონების მესაკუთრეს. თუმცა, ქონებას ფლობს ყოფილი მესაკუთრე - ს----- გ-----ა, რომელიც მიუხედავად მოსარჩელის არაერთი გაფრთხილებისა და მოთხოვნისა, არ ათავისუფლებს ქონებას საკუთარი ნივთებისგან და არ აძლევს მფლობელობაში მოსარჩელეს, რამაც განაპირობა ნ--- ხ---ს მიმართვა სასამართლოსადმი სარჩელით.

2. მოპასუხის პოზიცია:

2.1. მოპასუხე ს----- გ-----ამ წერილობითი შესაგებლით სარჩელი არ ცნო, სხდომაზე მხარი დაუჭირა წერილობით შესაგებელს და მოითხოვა სარჩელის დაკმაყოფილებაზე უარის თქმა. შესაგებლის მიხედვით, მოპასუხე არ ეთანხმება სასარჩელო მოთხოვნას, ვინაიდან მიიჩნევს, რომ იძულებითი საჯარო აუქციონი გაიმართა ქართული კანონმდებლობით დადგენილი მოთხოვნების დარღვევით, კერძოდ, მოპასუხეს არ მიუღია შეტყობინება აუქციონის ჩატარების დროისა და ადგილის შესახებ.

შესაგებლის მიხედვით, ს----- გ-----ამ სოფელ კუმისში მდებარე უძრავი ქონება, კერძოდ აგარაკი, რომელშიც ამჟამად ცხოვრობს, თავდაპირველი მესაკუთრისგან შეიძინა 2015 წელს, ნასყიდობის ხელშეკრულებით შეთანხმდნენ 8000 დოლარზე, თუმცა ს----- გ-----ამ მესაკუთრეს ხსენებული ღირებულებიდან გადაუხადა 7700 დოლარი. მოგვიანებით, სანამ მოპასუხე უძრავ ქონებაზე საკუთრების უფლებას დაირეგისტრირებდა, თავდაპირველმა მესაკუთრემ ნასყიდობის გარიგება სხვა პირთან დადო, კერძოდ პ-----ესთან, რომელმაც ს----- გ-----ასთან გააფორმა ნოტარიულად დამოწმებული გარიგება ვალის აღიარების შესახებ. ამის შემდეგ, სანამ ქონება ისევ რეგისტრირებული იყო თავდაპირველი მესაკუთრის სახელზე, მისი დამხარებით პ-----ემ მესაკუთრეს დაარეგისტრირებინა იპოთეკის უფლება ხსენებულ უძრავ ქონებაზე 03.07.2015 წელს, იპოთეკარი იყო ლ----- ----. ხსენებულის შესახებ ინფორმაცია არ ჰქონდა ს----- გ-----ას და 2015 წლის 17 ივლისს #8----- განცხადების საფუძველზე, დაარეგისტრირდა ქონების მესაკუთრედ. ამგვარად, მოპასუხე გამყიდველის მიმართ ნდობის გამო აღმოჩნდა რთულ სამართლებრივ მდგომარეობაში, იპოთეკარმა კერ შეძლო თავისი მოთხოვნის დაკმაყოფილება, პ-----ე ამჟამად იმყოფება სასჯელაღსრულების დაწესებულებაში და მოპასუხის მიმართ არ ასრულებს თავის ფულად ვალდებულებას.

3. ფაქტობრივი გარემოებები

3.1. უდავო ფაქტობრივი გარემოებები

3.1.1. აღსრულების ეროვნული ბიუროს მიერ გამართულ იძულებით საჯარო აუქციონზე, მოსარჩელე - ნ--- ხ---მ შეიძინა მოპასუხე - ს----- გ-----ას საკუთრებაში არსებული უძრავი ქონება, კერძოდ მიწის ნაკვეთი მასზე განთავსებული საცხოვრებელი სახლით და დამხმარე ნაგებობებით, მდებარე მისამართზე: გარდაბნის რაიონი, სოფელი კ-----, საკადასტრო კოდი 8-----, მიწის ნაკვეთი: 545 მ², შენობა-ნაგებობების ჩამონათვალი: №1, №2, №3, №4, №5. საკუთრების უფლების შესახებ განკარგულება აღსრულების ეროვნული ბიუროს მიერ გაიცა 29.05.2018 წელს, განკარგულების №A-----. მოსარჩელემ ქონება დაარეგისტრირა საჯარო რეესტრის ეროვნულ სააგენტოში და 11.06.2018 წლიდან ის წარმოადგენს აღნიშნული ქონების მესაკუთრეს.

მტკიცებულება, რომელსაც ეყრდნობა სასამართლო:

- ამონაწერი საჯარო რეესტრიდან (ს.ფ. 18-19);
- მოპასუხის შესაგებელი (ს.ფ. 39);
- მხარეთა ახსნა-განმარტებები (იხ. სხდომის ოქმი).

3.1.2. სადავო ქონებას ფლობს მისი ყოფილი მესაკუთრე - ს----- გ-----ა, რომელმაც მიუხედავად მოსარჩელის არაერთი გაფრთხილებისა და მოთხოვნისა, არ გაათავისუფლა ქონება საკუთარი ნივთებისგან და არ გადასცა მფლობელობაში მოსარჩელეს.

მტკიცებულება, რომელსაც ეყრდნობა სასამართლო:

- მოპასუხის შესაგებელი (ს.ფ. 39);
- მხარეთა ახსნა-განმარტებები (იხ. სხდომის ოქმი).

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 131-ე მუხლის თანახმად, ერთი მხარის მიერ ისეთი გარემოების არსებობის ან არარსებობის დადასტურება (აღიარება), რომელზედაც მეორე მხარე ამყარებს თავის მოთხოვნებსა თუ შესაგებელს, სასამართლომ შეიძლება საკმარის მტკიცებულებად ჩათვალოს და საფუძვლად დაუდოს სასამართლო გადაწყვეტილებას.

მოცემულ შემთხვევაში, მოსარჩელის მიერ მითითებული ფაქტობრივი გარემოება იმის თაობაზე, რომ მის საკუთრებად რეგისტრირებული უძრავი ქონება მოპასუხის მფლობელობაშია, დაადასტურა თავად მოპასუხე მხარემ როგორც წერილობითი შესაგებლით, ასევე ზეპირი ახსნა-განმარტებით.

3.2. სადავო ფაქტობრივი გარემოებები:

3.2.1. მოპასუხე ს----- გ-----ას არ მიუღია შეტყობინება იძულებითი საჯარო

აუქციონის ჩატარების დროისა და ადგილის შესახებ. რეალურად არ იცოდა, რომ აუქციონის გზით ხდებოდა მისი კუთვნილი უძრავი ქონების გასხვისება, რომელშიც ცხოვრობს ამჟამად, ამასთან არის მარტოხელა დედა და იმყოფება რთულ ეკონომიკურ მდგომარეობაში.

სასამართლო განმარტავს, რომ საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის მე-4 მუხლის 1-ლი ნაწილის მიხედვით, სამართალწარმოება მიმდინარეობს შეჯიბრებითობის საფუძველზე. მხარეები სარგებლობენ თანაბარი უფლებებითა და შესაძლებლობებით დაასაბუთონ თავიანთი მოთხოვნები, უარყონ ან გააქარწყლონ მეორე მხარის მიერ წამოყენებული მოთხოვნები, მოსაზრებები თუ მტკიცებულებები. მხარეები თვითონვე განსაზღვრავენ, თუ რომელი ფაქტები უნდა დაედოს საფუძველად მათ მოთხოვნებს ან რომელი მტკიცებულებებით უნდა იქნეს დადასტურებული ეს ფაქტები. საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 102-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, თითოეულმა მხარემ უნდა დაამტკიცოს გარემოებანი, რომლებზედაც იგი ამყარებს თავის მოთხოვნებსა და შესაგებელს.

განსახილველ შემთხვევაში, მოპასუხე მხარის მიერ არ იქნა წარმოდგენილი მის მიერ შესაგებელში მითითებული გარემოების დამადასტურებელი მტკიცებულებები, შესაბამისად, მის მიერ სათანადოდ ვერ იქნა დადასტურებული, რომ იძულებითი საჯარო აუქციონი ჩატარდა კანონმდებლობის დარღვევით. ამასთან, მისივე ზეპირი განმარტებით, მას სადავოდ არ გაუხდია აღსრულების ეროვნული ბიუროს №A----- განკარგულება, რომლითაც სადავო უძრავი ქონების მესაკუთრე გახდა მოსარჩელე ნ--- ხ----.

სამოტივაციო ნაწილი:

4. შემაჯამებელი სასამართლო დასკვნა

სასამართლო გაეცნო საქმის მასალებს, შეამოწმა წარმოდგენილი სარჩელის საფუძვლიანობა, შეაფასა წარმოდგენილი მტკიცებულებები, მოისმინა მხარეთა ახსნა-განმარტებები და მიაჩნია, რომ სარჩელი უნდა დაკმაყოფილდეს.

5. კანონები, რომლებითაც სასამართლომ იხელმძღვანელა

საქართველოს კონსტიტუციის მე-19 მუხლი;
ადამიანის უფლებათა და ძირითად თავისუფლებათა დაცვის კონვენციის დამატებითი ოქმის პირველი მუხლი;
საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 170-ე, 172-ე, 183-ე, 311-ე, 312-ე მუხლები.

6. სამართლებრივი შეფასება

6.1. საქართველოს კონსტიტუციის მე-19 მუხლის პირველი პუნქტის თანახმად, საკუთრებისა და მემკვიდრეობის უფლება აღიარებული და უზრუნველყოფილია.

ადამიანის უფლებათა და ძირითად თავისუფლებათა დაცვის კონვენციის დამატებითი ოქმის პირველი მუხლის შესაბამისად, ყოველ ფიზიკურ ან იურიდიულ პირს აქვს თავისი საკუთრების შეუფერხებელი სარგებლობის უფლება. მხოლოდ საზოგადოებრივი საჭიროებისათვის შეიძლება ჩამოერთვას ვინმეს თავისი საკუთრება კანონითა და საერთაშორისო სამართლის ზოგადი პრინციპებით გათვალისწინებულ პირობებში.

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 170-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, მესაკუთრეს შეუძლია კანონისმიერი ან სხვაგვარი, კერძოდ სახელშეკრულებო შებოჭვის ფარგლებში თავისუფლად ფლობდეს და სარგებლობდეს ქონებით (ნივთით), არ დაუშვას სხვა პირთა მიერ ამ ქონებით სარგებლობა, განკარგოს იგი, თუკი ამით არ ილახება მეზობლების ან სხვა მესამე პირთა უფლებები, ანდა, თუ ეს მოქმედება არ წარმოადგენს უფლების ბოროტად გამოყენებას.

იმავე კოდექსის 172-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, მესაკუთრეს შეუძლია მფლობელს მოსთხოვოს ნივთის უკან დაბრუნება, გარდა იმ შემთხვევებისა, როცა მფლობელს ჰქონდა ამ ნივთის ფლობის უფლება.

სასამართლო განმარტავს, რომ სამოქალაქო კოდექსის 170-ე მუხლის პირველი ნაწილისა და 172-ე მუხლის პირველი ნაწილის მიხედვით, უძრავი ქონების მესაკუთრეს კანონი ანიჭებს სასამართლოსათვის ვინდიკაციური სარჩელით მიმართვის შესაძლებლობას. ეს არის სარჩელი, რომელსაც მესაკუთრე მაშინ იყენებს, როცა შელახულია ნივთზე მისი მფლობელობა, სახელდობრ, როდესაც მესაკუთრის ქონება უკანონო მფლობელის ხელთაა. ნივთის ვინდიცირებაც სხვისი უკანონო მფლობელობიდან მის გამოთხოვას გულისხმობს.

ამდენად, სარჩელის საფუძვლიანობის შესამოწმებლად უნდა დადგინდეს, რომ მოსარჩელე ნივთის მესაკუთრეა, მოპასუხე კი ნივთის მფლობელი, რომელსაც ამ ნივთის ფლობის უფლება არ გააჩნია. სამივე გარემოების არსებობის დადგენის შემთხვევაში, სარჩელი მიიჩნევა საფუძვლიანად.

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 183-ე და 311-ე მუხლებიდან გამომდინარე, უძრავ ნივთზე საკუთრების შეძენა ვლინდება საჯარო რეესტრიდან. **განსახილველ შემთხვევაში**, საქმეში წარმოდგენილია 11.06.2018 წელს მომზადებული ამონაწერი საჯარო რეესტრიდან, რომლის თანახმად, უძრავი ქონება, კერძოდ: 545 მ² მიწის ნაკვეთი, მასზე განთავსებული

შენობა-ნაგებობებით: №1 - №5, მდებარე გარდაბანი, სოფელი კ-----
-----, საკადასტრო კოდით 8-----, რეგისტრირებულია მოსარჩელე - ნ--
- ხ----ს საკუთრების უფლებით.

საჯარო რეესტრის ამონაწერის მიმართ, სამოქალაქო კოდექსის 312-ე მუხლის თანახმად, მოქმედებს უტყუარობისა და სისრულის პრეზუმფცია, ე.ი. რეესტრის ჩანაწერები ითვლება სწორად, ვიდრე არ დამტკიცდება მათი უზუსტობა. ამდენად, სასამართლოს დადასტურებულად მიაჩნია ის ფაქტობრივი გარემოება, რომ მოსარჩელე - ნ--- ხ---- წარმოადგენს სადავო უძრავი ქონების (ს/კ 8-----) მესაკუთრეს.

სასამართლო, მხარეთა ახსნა-განმარტების საფუძველზე, დადგენილ ფაქტობრივ გარემოებად მიიჩნევს, რომ სადავო უძრავი ქონება არის მოპასუხე - ს----- გ-----ს მფლობელობაში.

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის მე-4 მუხლის 1-ლი ნაწილის მიხედვით, სამართალწარმოება მიმდინარეობს შეჯიბრებითობის საფუძველზე. მხარეები სარგებლობენ თანაბარი უფლებებითა და შესაძლებლობებით დაასაბუთონ თავიანთი მოთხოვნები, უარყონ ან გააქარწყლონ მეორე მხარის მიერ წამოყენებული მოთხოვნები, მოსაზრებები თუ მტკიცებულებები. მხარეები თვითონვე განსაზღვრავენ, თუ რომელი ფაქტები უნდა დაედოს საფუძველად მათ მოთხოვნებს ან რომელი მტკიცებულებებით უნდა იქნეს დადასტურებული ეს ფაქტები. საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 102-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, თითოეულმა მხარემ უნდა დაამტკიცოს გარემოებანი, რომლებზედაც იგი ამყარებს თავის მოთხოვნებსა და შესაგებელს.

განსახილველ შემთხვევაში დადგენილია, რომ მოსარჩელე - ნ--- ხ---- არის უძრავი ქონების მესაკუთრე, ხოლო მოპასუხეა ს----- გ-----ა, რომელსაც არ წარმოუდგენია იმ გარემოების დამადასტურებელი მტკიცებულებები, რომ უძრავ ქონებას ფლობს კანონიერად, მან ვერ დაადასტურა მისი მხრიდან ქონების მართლზომიერად ფლობის ფაქტი. ამასთან, მხარეთა შორის არ არსებობს რაიმე სახელშეკრულებო ურთიერთობა, რითაც მოსარჩელე (მესაკუთრე) შეიძლება შეზღუდულიყო მოპასუხესთან მიმართებაში. ამასთან, არ არსებობს არც კანონისმიერი საფუძველი რაიმე შეზღუდვისათვის და შესაბამისად, მოსარჩელე უფლებამოსილია სრულყოფილად განახორციელოს მის საკუთრებაში არსებულ უძრავ ქონებაზე კანონით გარანტირებული უფლებები.

სასამართლო განმარტავს, რომ მართლზომიერ მფლობელად ითვლება პირი, რომელიც სამართლებრივ საფუძველზე ახორციელებს ნივთის მიმართ ფაქტობრივ ბატონობას. სასამართლოს აზრით, მოპასუხე მხარემ ვერ უზრუნველყო მასზე განაწილებული მტკიცების ვალდებულების შესრულება

და ვერ დაადასტურა სადავო ნივთის მფლობელობის გამამართლებელ გარემოებათა არსებობა. ამდენად, სასამართლო მიიჩნევს, რომ მოპასუხე სადავო ნივთს ფლობს კანონისმიერი და/ან სახელშეკრულებო საფუძვლის გარეშე, რაც გამორიცხავს მესაკუთრის მხრიდან მის ნივთზე მოპასუხის მფლობელობის განხორციელებისადმი თმენის ვალდებულების არსებობას. შესაბამისად, მოსარჩელეს აქვს უფლება გამოითხოვოს ნივთი მოპასუხის უკანონო მფლობელობიდან და არსებობს სარჩელის დაკმაყოფილების ფაქტობრივი და სამართლებრივი საფუძვლები.

გამომდინარე აღნიშნულიდან, ნ--- ხ----ს სარჩელი უნდა დაკმაყოფილდეს და მოპასუხე ს----- გ-----ს უკანონო მფლობელობიდან გამოთხოვილი უნდა იქნეს მოსარჩელის საკუთრებაში არსებული უძრავი ქონება.

6.2. რაც შეეხება შუამდგომლობას გადაწყვეტილების დაუყონებლივ აღსასრულებლად მიქცევის შესახებ, სასამართლო მიუთითებს საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 268-ე მუხლის პირველი ნაწილის „ე¹“ ქვეპუნქტზე, რომლის მიხედვით, სასამართლოს შეუძლია მხარეთა თხოვნით დაუყონებლივ აღსასრულებლად გადასცეს გადაწყვეტილება უკანონო მფლობელობიდან უძრავი ნივთის გამოთხოვის შესახებ. ამავე კოდექსის 269-ე მუხლის მიხედვით, გადაწყვეტილების დაუყონებლივ აღსრულების საკითხი შეიძლება განხილულ იქნეს იმავე სხდომაზე, რომელზედაც გამოტანილი იქნება გადაწყვეტილება.

სამოქალაქო საპროცესო კანონმდებლობა სასამართლო გადაწყვეტილების აღსრულებას უკავშირებს მის კანონიერ ძალაში შესვლის მომენტს, თუმცა კანონმდებლობა გამონაკლისს უშვებს, რა დროსაც შესაძლებელია გადაწყვეტილების დაუყონებლივ აღსრულება. ასეთ დროს გადაწყვეტილება აღსასრულებლად გადაეცემა მიღებისთანავე, დაუყონებლივ, მის კანონიერ ძალაში შესვლამდე, რაც დასაშვებია კანონით პირდაპირ განსაზღვრულ შემთხვევებში ან ისეთი გარემოებების სარწმუნოდ დადასტურებისას, რომელთა დადგომა მომავალში გადაწყვეტილების აღსრულებას შეუძლებელს გახდის ან გადამხდევინებელს სერიოზულ ზიანს მიაყენებს.

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 268-ე მუხლის პირველი ნაწილი განსაზღვრავს კონკრეტული დავების ჩამონათვალს, როდესაც კანონიერ ძალაში შესვლამდე დასაშვებია გადაწყვეტილების დაუყონებლივ აღსასრულებლად მიმართვა, კერძოდ ზემოთ მითითებული მუხლის პირველი ნაწილის „ე¹“ ქვეპუნქტის თანახმად, სასამართლოს შეუძლია მხარეთა თხოვნით მთლიანად ან ნაწილობრივ დაუყონებლივ აღსასრულებლად გადასცეს უძრავი ნივთის უკანონო მფლობელობიდან გამოთხოვის შესახებ გადაწყვეტილება. ამდენად, შუამდგომლობის დაკმაყოფილების საკითხი სასამართლოს შეხედულებაზეა დამოკიდებული და როგორც წესი,

სასამართლო საკითხს წყვეტს საქმის გარემოებების ყოველმხრივი ანალიზის და იმ შესაძლო რისკების გონივრულ ფარგლებში შეფასებით, რაც შუამდგომლობის დაკმაყოფილებაზე უარს შეიძლება მოჰყვეს.

განსახილველ შემთხვევაში, სასამართლოს მიაჩნია, რომ არ დასტურდება ისეთი გარემოებები, რომელთა დადგომა მომავალში გადაწყვეტილების აღსრულებას შეუძლებელს გახდის ან მოსარჩელეს სერიოზულ ზიანს მიაყენებს. შესაბამისად, შუამდგომლობა გადაწყვეტილების დაუყოვნებლივ აღსასრულებლად მიქცევის თაობაზე უსაფუძვლოა და არ უნდა დაკმაყოფილდეს.

7. საპროცესო ხარჯები

სასამართლო განმარტავს, რომ საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 41-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის „კ“ ქვეპუნქტის თანახმად, დავის საგნის ფასი განისაზღვრება 4000 ლარით, თუ ქონებრივ-სამართლებრივ დავაში (საკუთრების ხელყოფა ან სხვაგვარი ხელშეშლა, სამეზობლო დავა და სხვა) შეუძლებელია დავის საგნის ფასის განსაზღვრა.

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 39-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტის მიხედვით, სახელმწიფო ბაჟის ოდენობა შეადგენს დავის საგნის ღირებულების 3 %, თუმცა იმავე მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად, მაგისტრატი მოსამართლის განსჯად საქმეზე სახელმწიფო ბაჟის ოდენობა ყველა ინსტანციის სასამართლოში შეადგენს ამ მუხლის პირველი ნაწილით დადგენილი ოდენობის ნახევარს.

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 55-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, სასამართლოს მიერ საქმის განხილვასთან დაკავშირებით გაწეული ხარჯები და სახელმწიფო ბაჟი, რომელთა გადახდისაგან განთავისუფლებული იყო მოსარჩელე, გადახდება მოპასუხეს ბიუჯეტის შემოსავლის სასარგებლოდ, მოთხოვნათა იმ ნაწილის პროპორციულად, რომელიც დაკმაყოფილებულია.

განსახილველ შემთხვევაში, საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 48-ე მუხლის მეორე ნაწილის საფუძველზე, მოსარჩელეს გადავადებული აქვს სახელმწიფო ბაჟის გადახდა საქმეზე საბოლოო გადაწყვეტილების მიღებამდე.

ამდენად, მოპასუხე - ს----- გ-----ას უნდა დაეკისროს სახელმწიფო ბაჟის სახით 60 (სამოცი) ლარის გადახდა სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ.

8. უზრუნველყოფის ღონისძიებასთან დაკავშირებული საკითხები

საქმეზე უზრუნველყოფის ღონისძიება გამოყენებული არ ყოფილა.

სარეზოლუციო ნაწილი:

სასამართლომ იხელმძღვანელა სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის მე-8, მე-14, 41-ე, 55-ე, 243-ე, 244-ე, 248-ე, 249-ე, 257-ე, 268-ე, 364-ე, 369-ე მუხლებით და

გ ა დ ა წ ყ ვ ი ტ ა :

1. ნ--- ხ----ს სარჩელი დაკმაყოფილდეს;
2. გამოთხოვილ იქნეს მოპასუხე - ს----- გ-----ას უკანონო მფლობელობიდან უძრავი ქონება (545 მ² მიწის ნაკვეთი და შენობა-ნაგებობები #1, #2, #3, #4, #5), მდებარე მისამართზე: გარდაბანი, სოფელი კ-----, საკადასტრო კოდი: 8-----) და აღნიშნული უძრავი ქონება თავისუფალ მდგომარეობაში გადაეცეს მოსარჩელე - ნ--- ხ----ს;
3. დაეკისროს მოპასუხე - ს----- გ-----ას სახელმწიფოს სასარგებლოდ 60 (სამოცი) ლარის გადახდა, სახელმწიფო ბაჟის ასანაზღაურებლად;
4. მოსარჩელის შუამდგომლობა გადაწყვეტილების დაუყონებლივ აღსასრულებლად მიქცევის თაობაზე არ დაკმაყოფილდეს;
5. გადაწყვეტილება დაუყონებლივ აღსასრულებლად მიქცევაზე უარის თქმის ნაწილში (მე-5 პუნქტი) შეიძლება გასაჩივრდეს თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა პალატაში (თბილისი, გრ. რობაქიძის გამზირი #7ა) გადაწყვეტილების ასლის მხარისათვის გადაცემიდან 12 (თორმეტი) დღის ვადაში, კერძო საჩივრის გარდაბნის მაგისტრატ სასამართლოში წარდგენის გზით;
6. გადაწყვეტილება დანარჩენ ნაწილში შეიძლება გასაჩივრდეს სააპელაციო საჩივრით თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა პალატაში (თბილისი, გრ. რობაქიძის გამზირი #7ა) დასაბუთებული გადაწყვეტილების მხარისათვის ჩაბარებიდან 14 დღის ვადაში, გადაწყვეტილების სარეზოლუციო ნაწილის მე-7 პუნქტით გათვალისწინებული წესების დაცვით, გარდაბნის მაგისტრატი სასამართლოს მეშვეობით;
7. გადაწყვეტილების გასაჩივრების მსურველი მხარე, თუ ის ესწრება გადაწყვეტილების გამოცხადებას ან მისთვის ცნობილია გადაწყვეტილების გამოცხადების თარიღი, ვალდებულია გადაწყვეტილების სარეზოლუციო ნაწილის გამოცხადებიდან არა უადრეს 20 და არა უგვიანეს 30 დღისა გამოცხადდეს გარდაბნის მაგისტრატ სასამართლოში და ჩაიბაროს

გადაწყვეტილების ასლი. წინააღმდეგ შემთხვევაში გასაჩივრების ვადის ათვლა დაიწყება გადაწყვეტილების გამოცხადებიდან 30-ე დღეს. ამ ვადის გაგრძელება და აღდგენა დაუშვებელია.

მოსამართლე

ირინე ტყეშელაშვილი